

När Stina-Lisa hade tandvärk

Dä va' ett rent elände derhemma för en två'l tre år se'n, då Stina-Lisa hade den förskräckeli'e tannvärken. Pinades gjorde hon gruveli't, dä ä' säkert. Men va' tror ni ja' gjorde då? Allting va' i olag åt'na, å ho' bara påstog, att ja' va' otjänli'er te å bo i lag mä'na. Dä gjor'e me möe ont om'na, men dä va' i alla fall dä sannaste hon kunne sä', för ja kan inte neka te, att inte ja' för min del töckte presist däsamma va' henne anbelanganes, vell så.

Vi försökte allt möjeli't förstår se, men ingenting hjälpte. Te en början köpte ja' ett helt dosen voltakors å hängde på'na fram å bak, så ho' så' ut actierat som en armeral. Dä hjälpte förstår se inte ett vetante vars. Å då la'e ja' e' bekhätta på huvet å halsen på'na, för bek då ä' just dä som drar, som ni vet. Ja' tänkte dä sulle dra ondska ur krummelunsen på'na. Men all illakhet som beket drog opp, så vände den se mot me. Dä va' inte så lite' utå' den vara, kan I begripa, för skinnet geck sönnar å hårtesta lossna må rötterna å öfverallt, der beket hade legat på, såg ho' ut som om ho' hade haft skoskav.

Så hade ja' ingenting aent å ta' te än ja' börja på te å trolla dä lella ja' begrep å vesste. Ja' brände å krut unner näsa på'na å stöpte bly över hu'vet på'na. Ja, ja' trädde te å mä en röhet järntenn emellan tännerna på'na å derte läste ja' e' bön tre gånger baklänges. Men alltihop dä därna gjor'e inte ett kofärn.

Jaså, tänkte ja', då får vi väl ta te å doktorera ett grännane för va' som anbelangar beträffenheta mä sjukdomar hos bå folk å fä, så ä' ja' inte så värst bortkommen, så att ja' smorde ihop lite ampramosis utå rävister å hövelsträck å orsten å kademumma å förtisken. Men dä bekom'na inte ett grännane, anbelanganes värken, te sä'anes, för ho' bara sputta' å fräste å ble' allt illackare å illackare mot me.

Så så, tänkte ja', här ä ingenting aent å göra än te å få tannackarn utdra'en, så ja' la'e i väg efter Schvante i Skarselt - han kan dra ut dom, som ni vet, om de te å mä har rötter som bena på gamla skomakarestolar - å han hängde redskapslåda på axla å så ga' vi oss i väg hem te mett gnällspäll, den stackarn.

Men si, dä va lögn te å få Stina-Lisa te å gapa så pass, så han kunne få in hovtånga. Ve anra tellfällen, om dä s'ulle gälla te å stoppa in korv å palt å vettebullar å tocket, ja', eller te å lexa på me nåengång, när ja' gjort'na emot, ja, då har ho inga dåli'er sprecka i trynet, men den gången va' dä' ogörli't. Ni s'a förstår inte inbilla er, att Schwante ble' könfyser för en token baggatelj. Nä, ett långt stöcke derifrå. Han smusslade te ene i pennasyl å se'n gjor'e han nönna abravinker åt me, tess ja' kom unnerfunn mä hans kveck mening.

Ja' ställde me bakom Stina-Lisa, ja', för te å hålla i huv'et på'na, å när

Schvente va' färi mä tånga, så blinka han ett slag åt me' å ja' rände in synen så långer han va lite neranför röggen på'na. Men i dä'samma skrek Stina-Lisa te ett hojane å gapade, så att en kunne ha kört in mä bå' hästar å vagn. Å Schvente va' inte den, söm försinka se mä tånga inte, för inna ja' veste or'et å, så hade han tanna ute, å då geck så behändi't, så ho' to mä se två kamrater i samma paschas.

- Dä va' allt svenske klämman i dä taget, sa' Schvente te me.

Stina-Lisa schvemlade förstår se, men när ja' hållt över'na ett par skoper vatten, så köm ho' se igen å sa'

- Dä va' me en fuling te å ha långa rötter. Ja' tror de räckte hallvägs te hasena på me.

- Jojo, dä va' te å känna, när ho ryckte se lös, tötte Schvente.

Så velle ho' si tanna, men då sa' Schvente, att dä s'ulle ho' inte bry se mä, för om ho' köm te å titta på åbäket så s'ulle ho' bli ihjälskrämder. Dä va' kräfte å longsot å kolera å alla möjeli'a åkommer kring rötterna på'na, sa han.

- Då ä' då inte te å unra på, att dä ble' ett så förgrömmadt håll efter otäcka, sa' Stina-Lisa. Dä ä' rakt som e' jorpärnagrop i munnen på me, tötte ho.

Så när ja' langa fram pungen å s'ulle fräja, va' ja' va' sköldi' Schvente, så drog han te mä en tolvskelling. Dä va' hans pris e' gång för alla, sa' han, å då kan en då inte säga ä' hutfullt, särskelt när en tänker på, att han snodde ut två stycken alldeles gratis.